

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXXI. Quàm pulchri sunt gressus tui, in calceamentis, Filia Principis! Cant.
c. 7. v. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

tum: ad cujus primum conspectum, vehementissimè terrefactus hostis, mox terga vertendo, turpemque fugam arripendo, Alphonso gloriosam cessit victoriam, adeò quidem, ut in gratam miraculose hujus triumphì memoriam, Regnum illud suis in Insignibus, hodierno etiamnùm die, Sacratissima illa Redemptoris nostri Vulnere retineat.

Hoc ipso Salutis signo gloriosissimè triumphasse Deiparam, in purissimâ suâ Conceptione, affirmare audeo; quamprimùm enim hostis Tartareus, tot jam animabus, quot Adæ filijs, per originalem culpam devictis, etiam contra MARIAM mox concipiendam, in pugnam est progressus, in momento illo periculosissimo representatus desuper MARIE fuit Christus Salvator, ex illâ nasciturus, ejusdemque Sacratissimæ quinque Vulnerum cicatrices, quibus validissimi instar scuti inimico à MARIA objectis, ad eorum primum intuitum, vehementissimè perterritus orcus, mox ter-

ga vertit, fugamque ad tartara arripens, præclaram Virgini, ac prorsus singularem cessit præservationis victoriam. Quòd si, in perpetuam triumphì illius, ab Alphonso relati, memoriam, Lusitania tota suis impostèrùm Insignibus Sacra illa imprimere vulnere voluit, MARIA certè in non minorem triumphì gratitudinem, eadem Sacratissima Vulnere, ut signaculum, posuit super cor suum, tam fortiter illa imprimens, ut has ipsas Vulnerum cicatrices maternâ in animâ Virginem sustinuisse, à SS. Patribus referatur, quas Filius ejus Crucifixus, Salvator noster, in corpore est perpeffus.

§. 7. *Anagramma.*

ConCepta, InSIgnIs IDEa
oMnIs pVrItatIs.

490.

Age idea sanè clara, omnium puritatum!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXXI.

§. I. *Scriptura.*

491. FILIÆ PRINCIPIS IN CALCEAMENTIS gressVs, peCCato Carentes.

Cant. c. 7. v. i. *Quàm pulchri sunt gressus tui, in calceamentis, Filia Principis!*

Gen. 3. v. 15.

Quod olim DEUS Serpenti prædixit: *Tu insidiaberis calcaneo ejus*, de nullâ certè aliâ intelligendum esse muliere, conveniunt interpretes, quàm de Beatissimâ Numinis Genitrice, MARIA. Porro, si per *Calcaneum*, juxta Philosophos,

aliud non intelligitur, quàm pars illa pedis, quam inter gradiendum, naturæ ductu, primum in terrâ sistimus; cum sit velut basis, cui ad perpendiculum tota corporis nostri moles innititur; ut idcirco pro initio alicujus motus omninò sumi valeat: hinc erroris me argendum minimè pertimesco, si in materiâ, de qua agere hic constitui, sub dicto *Calcanei* vocabulo, purissimam Virginis Conceptionem intelligam, quâ nimirum primum in orbem terrarum ingressum MARIAM posuisse, seu primum esse feliciter accepisse cognovimus. Quis enim ignorat, antiquum illum serpentem huic concipiendæ, per peccatum

H h

ori-

originale omnî studio insidiatum fuisse? Verùm enimverò mordere minimè potuit illam Principum Principis, Regumque Regis, æterni Patris Filiam, quæ Calceamentis Divinæ gratiæ egregiè munita, & copiosissimè præventa, ita processit, ut ipsemet Sponsus, qui calceamenta contulerat, considerans, tum gressus, quibus animi generositas indicatur, tum calceamentorum venustatem, admirabundus exclamârit: *Quàm pulchri sunt gressus tui in calceamentis, Filia Principis!* Nec mirum: si enim speciosa quondam castissimæ Judithæ sandalia tantum potuerunt, ut vel infensissimi Judæorum hostis, Holofernus, oculos rapuerint in amorem: Virginis certè Deiparæ calceamenta longè fuere elegantiora, atque ad rapiendum Divini Sponsi oculos aptiora: imò MARIÆ calceamenta planè Cœlestia dixerim; *Mulier enim illa amicta Sole* quæ Deiparam indubitanter significat, sub pedibus habuisse Lunam dicitur, quæ calceamentorum subibat vices, ut proinde calceamenta hæc longè excelsiora invenerit serpens, quàm, ut eò venenatis suis dentibus posset assurgere; quippe, qui in suâ maledictione accepit, ut humi reptans, super pectus suum graderetur, & terram comederet, juxta illud: *Super pectus tuum gradieris, & terram comedes, cunctis diebus vitæ tuæ.* Optimè ergo, Virgo speciosissima! ob gloriosissimam tuam præservationem, gressuumque in calceamentis tam sublimibus pulchritudinem, grates DEO rependere potes, dicendo: *Qui exaltas me de portis mortis.* Tu enim (ut cum B. Alano loquar) *Tu es principalis filia Principis, DEI scilicet, qui est Rex Regum, & Dominus Dominantium, qui te specialiter per gratiam genuit, specialiter informavit.* Nec prætereunda hic mihi videtur summa Salvatoris nostri in lavandis discipulorum pedibus humilitas, quam sustinere vix potens Apostolorum Princeps, Petrus, omnî modo est protestatus, dicendo: *Non lavabis mihi pedes in æternum, &c.* cui cum Dominus reposuisset: *Si non lavero*

tibi pedes, non habebis partem mecum, &c. non pedes tantum, sed & manus, & caput lavandum obtulit. Dixit ergo ei JESUS: *Qui locus est, non indiget, nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus.* Hic mirari non fatis possum, ac nosse percuperem, cur adeò Salvator urgeat lotionem pedum Apostolorum, ac singulariter Petri, jam antehac loti, & mundi? Sed Ambrosium faci interpretem audite! *Mundus, inquit, erat Petrus, sed plantam lavare debebat; habebat enim primi hominis de successione peccatum: ideo planta ejus abluitur, ut peccata originalia, & hereditaria tollantur.* Quæ cum ita sint, quid de nostrâ ergo dicemus Deiparâ? num fortè & illa, quamvis munda, lotionem pedum indiget? minimè; jugiter enim statim ab initio calceata terreni pulveris inquinamenta nunquam contraxit, pulchritudinemque calcanei sui, primi scilicet in orbem ingressus, per conceptionem, omnî momento conservavit illasam, ut semper verum permaneret illud: *Quàm pulchri sunt gressus tui in calceamentis, Filia Principis!* Ad hanc igitur ritè calceatam, ac suis in calceamentis pulcherrimam Principis Cœlestis Filiam advolate omnes, quotquot terreni pulveris sordibus turpiter inquinati, animæ pulchritudinem, Divinæque formam imaginis infelicitè perdidistis! sicut enim filia illa Pharaonis Regis, Ægypti, assumptum ex aquis infantulum (Moy-sen) nutrirî fecit, & adoptavit in filium, sic quodocumque immaculata Regis Cœlestis filia, MARIA, pœnitentem aliquem in aquis lachrymarum vagientem conspicit, ejus miserta, quantocyùs assumit, in omnibus bonis nutrirî facit, ac adoptatum in locum filij, dignum pariter efficit ad consequendum locum Filij DEI.

§. 2. *Authoritas.*

S. MarCVs, Defensor pVræ, 492.
& ILLibatæ.

Hoc est corpus: & Hic est Sanguis Domini nostri JESU CHRISTI, quod, & quem

Apoc. c.
22.

Gen. c. 3.
v. 14.

Psal. 9.
v. 15.
Apud
Deltio.

Jo. c. 13.
v. 18.

De his
myth. in
ir. c. 6.

Exod. c. 4.

quem assumpsit, ex Dominâ nostrâ, & immaculatâ Virgine MARIA. In suâ Lithurgiâ, post elev. Sacram.

§. 3. Ratio.

493.

Speciosus DEVS:
ergo speciosa Mater.

SI Beatissima Virgo esset concepta in peccato originali, vel non amplius dici posset vera Christi Mater, vel si talis adhuc diceretur, Christus non amplius esset speciosus præ filiis hominum: Neutrum dici potest. Ergo Beatissima Virgo fuit immaculatè concepta. Primum repugnat definitioni Ecclesiæ, quæ cum D. Thomâ statuit, **MARIAM** fuisse veram Matrem **CHRISTI**: Secundum repugnat Scripturæ, expressè dicenti Psal. 44. *Speciosus formâ præ filiis hominum.* Sequela probatur, quoad primum: Ut sit verus Pater, vel Mater, juxta communem observationem, ac æstimationem hominum, filius debet vel ab alterutro, vel ab utrisque parentibus speciem aliquam referre. Sed si Beata Virgo contraxisset in suâ conceptione peccatum originale, non potuisset Christus speciem aliquam ab eâ referre, cum tamen omninò deberet; quia ex solâ Matre, sine patre, conceptus est in terrâ: consequenter, si debeat referre aliquam speciem à parentibus, hanc debet referre à Matre. Ergò, &c. Min. Prob. A matre infectâ, & maculatâ, non potest nisi species infecta, & maculata referri: Sed speciosus præ filiis hominum hanc speciem referre non potest. Ergo, &c. Altera pars ex primâ sequitur: Eo ipso enim, si **MARIA**, in peccato concepta, esset adhuc vera Mater Christi, Christus ab eâ speciem peccati, & maculæ referret: Sed qui refert speciem peccati, & maculæ, nequit amplius dici *speciosus præ filiis hominum.* Ergò à primo ad ultimum, vel Mater speciosa, & sine labe, vel non sine labe Filius, nec præ filiis hominum speciosus.

§. 4. Historia.

Monialis, Calculo laborans fanltas, ab illibatâ Conceptione.

494.

Dies aderat, quo Romæ, in Monte Quirinali, è Regione Pontificij Palatij, Monialis quædam admodum devota, Ordinis Capucin. gravissimè ex calculo laborans, vehementiore, quàm unquam antehac, dolore efficiebatur. Hæc pluribus in vanum adhibitis remedijs, à Confessario tandem suo, Viro ex eodem Ordine, tam pietate, quàm prudentiâ conspicuo, chartulam accepit, parti malè affectæ extrinsecus admodum vendam. Erant autem dictæ inscripta chartæ subsequentiæ verba: *Immaculata Conceptio Sanctæ Genitricis DEI, MARIE.* Porrò, cum ægrota hæc Sanctimonialis, Divino haud dubiè instinctu, solo oblata chartæ contactu minime contentaretur, eam, tanquam spiritualem medicinam, sibi à Cœlesti Medico submissam, reverenter ori applicans, avidè deglutivit, effectu tam mirabili subsecuto, ut bini calculi, eidem prorsus chartæ involuti, è corpore prodierint, sanamq; imposterum, ac incolumem, mediante immaculatâ Virgine, Virginem religiosam reddiderint. *Raynaud. tom. 8. pag. 523.* Mirandam hanc reconvalescentiam, sequentes versiculi, ex Hieron. Petrucij venâ profui, eleganter expressere:

*Virgo, laborans calculo, chartam vorat:
Conceptio immaculata, quam scripto notat,*

*Chartâ involutos, quam prius voraverat,
Duos repente calculos parit.*

*Inscriptione colligatos calculos,
Conceptio immaculata præcones facit.*

*Conceptionem labis expertem negas?
Lapides loquuntur: lapidis hoc verbum sat est.*

§. 5. *Symbolum.*

495. PAVO, peDes forDIDos Cer-
neus, Cessat sVperbIre.

Stellatas licet ob maculas sit Pavo superbus:
Inspecto cessat gloria cuncta pede,
Luciferi e contra magis impia gloria cessat,
Virginis inspecto, quæ sine labe, pede.

Quam pulchri sunt gressus tui! Cant. c. 7. v. 1.

§. 6. *Antiquitas.*

496. CALCEO RODOPE, ab AQUILÂ
REGI DEPORTATO, CONCI-
LLATA INTER ILLOS
SPONSALIA.

NOtatu digna antiquitas est, atque ad Conceptum paullo superius ex Scripturâ deductum merito referenda, quod, dum Aquila quædam ditius per aera volitans, speciosum rostro calceum deportaret, eundem, spectante toto populo, ad pedes Regiæ cujusdam Majestatis cadere permiserit: cujus proinde pulchritudo prorsus admirabilis adeo ejusdem Regis captivavit affectum, ut per varias sui Regni Provincias, plures confestim nuntios ablegârit, qui cujusnam tandem ille calceus esset? summâ diligentia investigarent; quo fa-

ctum, ut, cum post diuturnam inquisitionem, tandem ab exploratoribus intellexisset, ad foeminam quandam (cui Rodopeæ nomen) calceum illum, à Jovis alite Regi delatum pertinere, eandem sine morâ ad se adductam, tenerè adamârit, contractisque Sponsalibus, tanquam novam Reginam, specialiter sibi à Superis destinatam, Aulæ induxerit, *Ut refert Alexander ab Alexandro, & alij.*

Porro non me latet, DEUM diversis quidem vicibus mille exhibuisse indicia, quantum calceamenta ipse detestetur, adeo ut nec amicissimo suo famulo Moyfi permiserit, calceatum ad se accedere, dum nimirum apparuit in rubo, dicens: *Solve calceamenta de pedibus tuis.* Exod. 3. cujus ratio esse potest, quod Sacris in litteris communiter pravi animi affectus per pedes intelligantur: quemadmodum enim corpus pedibus progreditur, ita animus affectibus incedit, juxta illud tritum Augustini, de affectu amoris ita loquentis: *Illo feror, quocunque feror.* l. 1. de Civit. DEI. c. 28. Cum proinde pravi plerumque affectus, & obliquæ inclinationes per pedes significantur, non vult DEUS tales pedes in fervis suis calceatos: ne opertis pedum maculis, humilitatis obliviscantur. E contra summum habet Rex Regum gaudium, ac oblectationem in calceamentis pulcherrimis, non Rodope cujusdam, vanæ mulieris, sed *benedictæ in mulieribus*, MARIÆ, de quâ admirabundus exclamat: *Quam pulchri sunt gressus tui in calceamentis, filia Principis!* Cant. 7. v. 1. quo demonstrat, tantam esse puritatem, ac Sanctitatem affectuum MARIÆ, per pedes significatorum, ut nil in eâ deforme, nulla labe, nulla macula originalis reperiatur in primâ positione pedis in hunc mundum, per Conceptionem, ut proinde eam dignissimam iudicârit, quæ sic gloriose calceata, ad se adduceretur, inque sponsam, ac Matrem proprii filij assumeretur.

§. 7. *Anagramma.*

497. Mater InVioLata , aCpVra
respLenDes.

Gaude Mater inviolata ; nam purè micas.

Verfio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deipará.

CONCEPTUS LXXII.

§. I. *Scriptura.*

498. SI DeIpara aLloqVenDa ,
à CasV protegenDa.

Cant. c. 8. v. 8. *Quid faciemus Sorori no-
stræ, in die, quando alloquenda est ?*

CUm adoranda rerum omnium
Creatrix, ac gubernatrix
Trinitas, post perfectissimè
absolutam, quinque dierum spatio,
Cæli terræque, plurimorum insuper
diversissimi generis animantium cre-
ationem, textâ tandem die, ad pro-
priam supremæ Divinitatis imaginem,
hominem quoque, ratione præditum

Gen. c. 1.
v. 26.

procreare decrevisset, dicens: *Facia-
mus hominem ad imaginem, & similitudi-
nem nostram, jamque actu masculum, &
feminam creâsset eos: alloquente, proh
dolor! paullo post, primam muli-
erem Evam callidissimo serpente, ijs*

c. 3. v. 1.

verbis: *Cur præcepit vobis DEUS, ut non
comederetis de omnî ligno Paradisi? &c.
eamque mendacissimo illo promisso:*

v. 4.

*Nequaquam morte moriemini, unâ cum
marito, totâque posteritate in pecca-
tum pertrahente, pœnituit eum, quod
hominem fecisset in terrâ: Pœnituit*

c. 6. v. 7.

*enim me, inquebat, fecisse eos. Verun-
tamen non modicum hic interessè vi-
debatur Divino Sacrosanctæ Triados
honorî, quasi tale quoddam opus,
tamque perfectum producere nulla-
tenus possêt, quod minimè displice-
ret, aut unquam ruinam subiturum
esset: Inière igitur tres Divinæ Per-
sonæ de novo consilium, hanc quasi*

propositionem (si tamen, humano
modo, de arcanissimis Divinitatis
consilijs discurrere fas sit) inter se per-
tractantes: *Quid faciemus sorori nostræ, in
die, quando alloquenda est?* in die scili-
cèt illâ, seu momento Conceptionis
in utero materno, quando serpens
astutissimus MARIÆ, aliorum ad in-
star, hæreditariam, seu originalem
aspergere maculam conabitur? *Soros*
etenim nostra est, utpotè uni ex no-
bis carnem aliquandò propriam,
sanguinemque purissimum humiliter
subministratura, moxque conclusum
unanimî sententiâ illud, quod Chri-
stianus olim Poëta Sanazarius, de par-
tu Virginis, cecinit:

*Cumque caput fuerit, tantorumque una Lib. 2.
malorum*

*Fœmina Principium, lachrymasque, &
funera terris*

*Intulerit, nunc auxilium ferat ipsa
modumque,*

*Quâ licet, afflictis imponat fœmina
rebus.*

Age igitur Patris Omnipotentia! age
Filij Sipientia! age Spiritûs Sancti
amor! concurramus in Sororis nostræ
dilectissimæ auxilium! Pater Filiam
tueatur, Filius Matrem custodiat,
Spiritus Sanctus Sponsam immacula-
tam conservet! verbo, *si Deipara allo-
quenda, à casu protegenDa.* Dictum, fa-
ctum: defenditur à Filio Mater, à
Sponso Sponsa protegitur, à Domino
Domina propugnatur. Videbatur
hïc Divinus præsertim Filius, in Thro-